

[Undervisningsministeren.]

Overvejelse i det Samraad med de sagkyndige, som skal finde Sted, naar Loven er gennemført.

Det andet Spørgsmaal drejede sig om de unge, der bestaar Optagelsesprøven, men af en eller anden Grund ikke bliver optaget paa Seminariet, om ikke denne Prøve kan gælde et Aar frem i Tiden, saa de uden ny Prøve kan blive optaget næste Aar. Der er at sige om dette Spørgsmaal ganske det samme som om det foregaaende, at det har været overvejet, og man har fremsat eet for og eet imod. Fra nogle Sider har man ment, at de let i det Aar vil glemme, hvad de har lært, og derfor ikke vil være skikkede til at gaa ind paa Seminariet, ikke vil bidrage til at skabe den Ensartethed i Elevholdet, som til en vis Grad skal til. Fra anden Side har man ment, at det var urimeligt, at de skulde bestaa en ny Prøve. Ogsaa dette Spørgsmaal skal blive optaget under Overvejelserne mellem Ministeren og det sagkyndige Udvalg, naar Loven er gennemført.

En stor Del af det, som er ført frem særlig ogsaa i Dag, fra en Række Venstre, taleres Side, er efter min Mening den rene Uvirkelighed. Man ser ganske bort fra, hvordan Tilstandene har udviklet sig, hvordan de nu er blevet, og man giver en fuldkommen fantastisk Skildring af det, der vil blive Fremtiden, hvis dette gaar igennem: med de daarligt begavede Realister, de havarede Studenter o. s. v., der vil befolke, ja overfylde Seminarierne; Som om de overhovedet vilde være i Stand til at bestaa Optagelsesprøven! Det kan de jo allerede nu ikke. Uvirkelighed, Fantasteri, intet som helst andet!

Og det samme gælder det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelser om Bybefolkningen og Bylærerne. Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem opstillede en Modsætning mellem Landbefolkningen og Bybefolkningen paa dette Omraade, var jo fuldkommen uvirkelig. Som om det kun var Landsbylærerne, der skulde staa i nøje Forhold til Børnene og Befolkningen! Som om det ikke i allerhøjeste Grad gælder ogsaa Byernes Lærere! Den Bylærer er ikke meget værd, der ikke forstaaer at stille sig i det nøjeste Forhold til Børnene og deres Forældre, og det finder da ogsaa mere og mere Sted.

Bag Venstres hele Modvillie mod dette Lovforslags Gennemførelse ligger i Virkeligheden kun en eneste Ting: Den snævraste Klasseegoisme, Bekymning for, at det ikke i tilstrækkelig Grad skal blive et Privilegium for en velstillet Gaardmandsklasse, naar

Gaardmanden overvejer, hvordan de Børn, der ikke kan faa Jord, skal klare sig — og de er selvfølgelig for fine til at blive Arbejdsmand eller Snedkersvende —, hvordan de saa billigt og hurtigt som muligt kan blive Skolelærere, og et Spørgsmaal om, hvordan Lærerstanden i Danmark i højest mulig Grad kan blive præget af en eneste snæver Samfundsklasses social-politiske Interesser. Det er Kærnen i det hele.

Men det er ikke en Gang talt ud fra den almindelige Bondestands Interesser. Vi ved jo, at den i højere og højere Grad sender sine Børn til Realskolen og til Gymnasiet, at der paa Landet for Gaardmændenes Børn — efterhaanden ogsaa for Husmændenes og Landarbejdernes, dog i mindre Grad paa Grund af de økonomiske Forhold — bliver Adgang til en Oplysning, en Uddannelse, som fuldt svarer til den, der er Adgang til i Byerne; og er der Mangler endnu, maa man bede de ærede Gaardmænd og Venstremænd paa Landet og deres Meningsfæller om saa snart som muligt at søge Skolevæsenet paa Landet forbedret, saa at Forholdene i den Henseende kan komme til fuldt at svare til Forholdene i Byerne. Det er den rigtige Vej at gaa.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen begyndte sin Tale ved anden Behandling med nogle Udtalelser, som han nu ved tredje Behandling i Gaar skærpede, og som det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen yderligere har uddybet i Dag. Man søger fra den Side at vælte Ansvaret for, at der ikke er naaet en almindelig Overenskomst i Udvalget, over paa Flertallet, i første Linie paa det radikale-socialdemokratiske Flertal. Jeg maa aldeles bestemt protestere mod denne Fremstillings Rigtighed.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen spurgte mig udtrykkeligt, med Hensyn til, hvad der var sket i Udvalget, hvornaar og ved hvilken Lejlighed jeg var gaaet ind paa at forhandle om en Optagelsesprøve paa Folkeskolens Grund og om en frivillig Sprogundervisning paa Seminariet. Jeg skal hertil svare, at den Optagelsesprøve, der foreslaas i dette Lovforslag, er en Optagelsesprøve paa Folkeskolens Grund. En velbevæget, flink og flittig Folkeskoleelev vil paa 1½, højest 2 Aar kunne bestaa den. Det er en Optagelsesprøve paa Folkeskolens Grund, som jeg — det kan jeg svare det ærede Medlem — ikke blot er villig til at forhandle om, men som jeg har stillet Forslag om: det Forslag, der her foreligger.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar, har jeg bestandig afvist Tanken om, at eet Sprog ikke skulde være obligatorisk paa